

הכטיל

איטליה

"זה הייתה רצחה לראות" אמר מוסצינה. "از המתן כאן רגע, וראה לר כי אמת דברי." רק מילים אלה יצאו מפיו כשבשדה הופיע צב
עיר. 'מהר-מחשבה' נתן לו לרווח קצר
קדימה ואחר כך רץ אחורי ב מהירות ובקלות
כזו, שאילו השדה היה מכוסה בקמה, לא היו
רואים את עקבותיו. תוך ריצה הוא עבר את
הציבי, שרצ מבוהל.

מוסצינה התרשם מאוד מכך, ביקש
מ' מהר-מחשבה' שיצטרף אליו לדרך,
והבטיח לגמול לו ביד רחבה.

מהר-מחשבה' הסכים להצעה והם המשיכו
בדרכם ביחיד. לא עברו דרך ארוכה כשהגשו
אדם צעיר. מוסצינה עצר אותו ושאל "מה
שמר, יידי, מאין אתה ומה CISORIR?"

והאיש ענה מיד "קוראים לי אוזן-הארنب'. אני
בא עמוק סקרנות ואם אשים את אוזני
לאرض אוכל לדעת את מה שקורה בעולם כולם,
כל תככים שבחרשות מלכים ושל כפרים
קטנים, וכל התוכניות של עכברים ואנשיים".
אםvr, אמרו לו מה קורה עכשי ביתית"

חי פעם סוחר אחד, עשיר מאוד אך לא
באושר. היה לו רק בן אחד וזה היה טיפש
כחז שלא ידע כמה זה שתיים ועוד שתים.
בסוף אבא לא יכול היה לסבול יותר את
טיפשותו.

מיمرة עתיקה אומרת "עדיף טיפש בדרכים,
מטיפש בבית" והאב החליט לשלווח אותו
לנדוד בעולם.
הוא נתן לבנו הרבה כסף ושלח אותו מהבית,
לחפש את מזלו בארץות אחרות.

מוסצינה, כיvr קראו לבוחר, עלה על סואן
ויצא בכoon ונציה, בתקווה שימצא שם ספינה
אשר תביא אותו לקהיר. הוא רכב זמן מה
ובדרך פגש באדם שעמד לרגלי עץ צפפה.
מתוך סקרנות שאל אותו מוסצינה "מה שמר,
ידי, מאין אתה ומה CISORIR?"
ענה לו האיש "שמי מהר-מחשבה", באתי
עיר מרוץ ואני ידע לרווח מהר מברך".

קבוצת אנשים, שעבדו בשמש לורתת וחפרו תעלת.

מוסצינה ריחם עליהם ושאל "ידידי, איך תוכלו לעבוד בחום זהה? הרי בשמש זה ניתן לבשל ביצה תוך דקה".

אר אחד האנשים ענה "אנו לא מרגישים כל חום, כי האיש הצער הזה שבינו נושא על הגבות שלנו כמו רוח קרייה".

הבה נראה אותו" אמר מוסצינה.

בחור צער ניגש אליהם ומוסצינה שאל "מה שמר, ידידי, מאיין אתה ומה CISORIK?" והצעיר אמר "קוראים לי 'נפש-רוח' ואני בא מעיר הרוחות. בפי אוכל לעשות כל רוח שרק ארצה, אם תרצה רוח מערבית, אוכל לנשוף אותה מיד, ואולי תעדייף צפונית, וגם כזו אעשה בלי קושי, ואעיף את עצים העומדים שם, ממש מול עיניך".

הבה נראה" אמר מוסצינה והצעיר מיד התחיל להראות זאת. תחילת נשף בעדינות כר שנראה כאילו זו רוח קלה המנענעת עליו עצים, ואחר כר הסתובב והקימ סערה

אמר מוסצינה הצער נשכב על הארץ, הצמיד אליה את אוזנו ואמיר "איש ז肯 אומר לאישתו 'טוב שהתפטרנו ממוסצינה. אולי יחכים קצת אחרי ינדוד קצת בעולם'".

די! די!" קרא מוסצינה "אמת דבריך, אני מאמין לך. בוא, תצטרף אלינו ויחד נצליח יפה".

הצעיר הסכים והם המשיכו ללכת. אחרי כברת דרך פגשו אדם שלישי ומוסצינה שאל שוב "מה שמר, ידידי, מאיין אתה ומה CISORIK?"

קוראים לי 'קלעי-דיק' ואני בא מעיר צלפים. אני יכול לירוח בקשתך ולפגוע באfon המונח על אבן".

אולי תראה לנו איך אתה עשה זאת?" אמר מוסצינה

האיש שם אפון על אבן, התרחק למרחק רב וקלע מקשתו ישר לתוך האפון. גם לו הצעיר מוסצינה להצטרף לחבורה.

הם המשיכו ימים אחדים בדרך עד שראו

בריצה עם הנסיכה יינצח. אך אם יפסיד, ישלם בראשו.

כש רק מוסצינה שמעה את ההכרזה המלכותית, פנה למלך והודיע שהוא מוכן להתרחות עם הנסיכה. אך כשהגיע זמן התרחות הוא אמר שאינו מרגיש טוב ושמישחו אחר יתרפום את מקומו.

"לי זה היינו הר" אמרה קנטלה הנסיכה. "שירות מי שירצה. אני מוכנה להתרחות בו". בזמן המוסכם המקום התמלא צופים סקרנים וברגע המועד נעמדו 'מהר-מחשבה' וקנטלה במקום הדין.

כשתקעו בחוץרת כסף שני המתחרים התחילו במרוץ, ונראה היה כאלו כלב רודף אחרי ארנבת.

אך 'מהר-מחשבה' היה מהיר יותר וכשהגיע למטרת כולם מחאו כף וקראו "היד לאיש הזר!"

קנטלה הוטrade מאד מהפסד ודרשה شيئا ליה לנשות פעם נוספת. אבל באותו הערב שלחה ל'מהר-מחשבה' ברכה

שעקרה שורה של אלונים גדולים. מוסצינה שמח מאוד כשראה זאת וצירף את 'נפש-רוח' לחברתו.

הם המשיכו בדרכם ופגשו אדם אחר ומוסצינה שאל אותו כמו את הקודמים "מה שמר, ידידי, מuin אתה ומה CISORIR?" קוראים לי 'גב-חזק' ואני בא מעיר הכוח. אני" חזק כל כך שאוכל להרים הר שלם על גבי, ורגיש כאילו זו נזחה קטנה".

היה רוצה שתוכיח לי זאת" אמר מוסצינה" ואז 'גב-חזק' לקח על גבו ערמת סלעים וגזי עציים כה גדולות, שלא ניתן היה להעמיס אותה על מאה קרונות.

מוסצינה צירף גם אותו לחברים שלו וهم המשיכו בדרכם עד שהגיעו לארץ הקראה עמק הפרחים.

שם שלט למלך של הארץ זו הייתה בת שידעה לרוץ מהר כמו רוח ובקלות צזו שיכלה לעبور בשדה תבואה בלי לכופף אפילו גבעול אחד. כשהנסיכה הגיעה לפרקיה, המלך הודיע שיוכל לקבל אותה לאישה רק מי שיתחרה

מכובד, תמורה ויתור על הנסיכה. המלך קיבל את הרעיון בראון, קרא למוסצינה ושאל כמה זהב וכסף הוא רוצה תמורה הכליה שהובטחה לו. הנסיכה הייתה אמنم מהירה מאוד, אך לא יפה ולא נעימת הליכות, והיא לא משכה את מוסצינה במיוחד. لكن הוא התייעץ עם חבריו והודיע למלך שהוא מוכן להסתפק בזהב ובכסף שהבריוו יוכלו לשאת על גבם.

מלך חשב שהוא מצליח להתפטר מהבחירה מאוד בזול והורה להביא שקי זהב וכסף רבים. אלא שאז 'גב-חזק' התחיל להעמיד את האוצרות על גבו, וכמה שלא העמידו עליו, עדין עמיד ישר ורק ביקש שיביאו יותר אוצר המלך התרוקן והוא היה צריך לשלווח שליחים לכל הארץ ולאסוף מנתיניו כל הזהב והכסף שהוא לנש. אך גם זה לא הספיק.

כשייעצי המלך ראו שעצתם לא הועילה הרבה, אמרו שהיא זה מטופש להוציא כל העשור הזה מהארץ והציעו למלך לשלווח קבוצת חילים, להתנפל על 'גב-חזק' ולקחת

לנצחונו הראשון וגם טבעת אותה בבקשת שיענווד למחרטת. הייתה זו טבעת עם אבן קסם שמנעו מנושא אותה לא רק לרוץ אבל אפילו ללכת מהר.

ושוב מוקדם בבוקר התאסף קהל רב במסלול ההתחרות, ומרוץ של קנטלה ו'マー-מחשבה' התחיל. הנסיכה הייתה מהירה כרגיל, אבל 'マー-מחשבה' בקושי יכול היה לזרז. לפחות 'אוזן הארבן' שמע על התחבולה של הנסיכה ומספר זאת ל'קלעי-דיוק'. זה לקח את קשתו, ירה בטבעת, והחץ הוציא מהטבעת שעלי ידו של 'マー-מחשבה' את האבן הקסומה. תוך שנייה הצעיר יכול היה לרוץ שוב, השיג את הנסיכה והגיע לפניה למטרה בקלות. הרעיון שמוסצינה יהיה לחתן שלו לא מצא חן בעיניו של המלך והוא אסף את יעציו כדי לשימושו איך להתפטר מהבחירה.

המועצה החליטה שמוסצינה הוא עלוב מדי כדי לקבל את הנסיכה מהירה לאישה. הם עשו למלך להציע למוסצינה סכום זהב

את הכל חזרה.
מלך שלח חיל גדול של رجالים ורוכבים כדי
לקחת את האוצר שהעmis על עצמו
'גב-חזק'.

אלא ש'אזורן-הארנב' שמע את ההתיעצות
וסיפר לחבריו עוד לפני שהחיל הופיע באופק.
כשrank ראשוני החילים התקרכו לקבוצת
החברים, 'נסף-רוח' הקים סערת רוחות כה
חזקה שכל חיל המלך הועפו הרחק משם,
שכבו כולם מפוזרים בכל הארץ ולא יכלו
אפילו לzech.

מוסצינה עם חבריו יכלו עכשו לצאת לדרך,
 בלי כל הפרעה נוספת.
 הם חזרו לביתו של מוסצינה, ושם מוסצינה
 חילק את כל העושר בין חבריו, שימושו מאד
 עלacr.

הוא בעצמו נשאר עם אביו, שהיה צריך בסוף
 להודות שבנו אינו טיפש כזה כפי שנראה לו
 קודם.